

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

§ Stedet for de hidtil benyttede Betegnelser „Eneret“ og „Eneretsbevilling“ har man anset det rigtig at anvende det i adskillige fremmede Lovgivninger forekommende Udtryk „Patent“ som teknisk Benævnelse for Eneret af den her omhandlede Art.

Nogen Definition af, hvad en Opfindelse vil sige, har man, ligeledes i Overensstemmelse med fremmede Lovgivninger, ikke optaget i Lovforslaget. En saadan Definition af almindelig anerkendt Brugbarhed er endnu ikke fastslaaet af Videnskaben. En sagkyndig Kommission, som den tydske Regering i 1886 nedsatte til Drøftelsen af Spørgsmaalet om en Revision af den tydske Patentlov, gjorde Forsøg i forskellige Retning paa at formulere en nærmere Angivelse af, naar en Opfindelse kan siges at foreligge, men disse Forsøg opgaves. Man erkendte, at man ikke var naaet til en virkelig Løsning af Opgaven, men kun til en Omstrøbing af Spørgsmaalet, idet de forskellige Definitioner, som bleve bragte i Forslag, ikke kunde undgaa at benytte Udtryk, som selv vare af relativ Betydning og saaledes igen for deres Bedkommende vilde behøve en nærmere Bestemmelse. Det bliver altsaa Patentkommissionens, eventuelt Domstolens Sag i hvert enkelt Tilfælde frit at skønne over, om de Fordringer ere opfyldte, som maa stilles til en Opfindelse. Man skal her indskrænke sig til at bemærke, at det følger af Sagens Natur, at Opfindelsen maa fremtræde i en saa bestemt angiven Skikkelse, at dens Anvendelse er mulig for enhver Sagkyndig, og at den bliver den samme, ogsaa naar den udøves af andre end Opfinderen. Den blotte Taale kan saaledes ikke være Genstand for Patent; endvidere adskiller Opfindelsen sig fra Opdagelsen, idet der ved den første skabes noget nyt, medens ved Opdagelsen et i Naturen forud eksisterende Forhold bliver bekendt.

En Opfindelse kan bestaa i et Produkt til almindelig Brug, i et Redskab (Maskine, Værktøj o. s. v.) til Brug ved Erhvervsvirksomhed eller i en Fremgangsmaade til et Produkts Fremstilling; at ingen af disse Arter af Opfindelser er udelukket fra at patenteres efter nærværende Forslag, fremgaar af § 1, 2det Stykke, og § 6.

Som Betingelse for Patentering af en Opfindelse er opstillet, at den er skiftet til at udnyttes i Industrien.

§ Fordringen om, at Opfindelsen skal være skiftet til at udnyttes, ligger, at den efter en almindelig objektiv Maalestof maa antages at kunne anvendes i Erhvervet, enten saaledes at selve Fremstillingen af Produktet kan være Genstand for et Erhverv eller at Opfindelsen kan benyttes ved Udøvelsen af et Erhverv. Formaalet med Patentbeskyttelsen er nemlig at sikre Opfinderen det økonomiske Udbytte af hans Opfindelse, og der habes derfor ikke Krav paa denne Beskyttelse for Opfindelser, om hvilke det efter en saadan almindelig Maalestof maa betragtes som givet, at de ikke kunne faa nogen Betydning i Erhvervslivet. Patentbeskyttelsen er dernæst i Overensstemmelse med andetsteds anerkendte Grundsetninger indskrænket til Opfindelser, som kunne faae Anvendelse i Industrien. Medens saaledes vel en Genstand (Maskine, Redskab), som er bestemt til Anvendelse i Agerbrug, Stovbrug og lign., og hvis Fremstilling kan være Genstand for et industrielt Erhverv, kan patenteres, gælder dette ikke om en Fremgangsmaade til Brug i Virksomheder, som falde udenfor Industrien. Principielt set vilde der vel ikke være noget afgørende til Hinder for at udstrække Patentbeskyttelsen ogsaa til disse Virksomheder. Men alene det, at der ikke i Nabolandene findes Patentbeskyttelse paa disse Omraader, vil formentlig være tilstrækkelig Grund til heller ikke at indføre den hos os, idet man derved vilde kunne risikere at lægge Landets egne Indbyggere Hindringer i Vejen for en ligestillet Konkurrence med disse Lande. Det maa isvrigt ogsaa antages, at man ved denne Indskrænkning kun udelukker et ringe Antal Opfindelser fra at erholde Patent.

Naar det er foreslaaet, at Patent her som andetsteds ikke skal kunne meddeles paa Opfindelser, der bestaa i nye Lægemidler, Nærings- eller Nydelsesmidler, er Grunden den store Betydning, saadanne Genstande kunne have for Samfundet i Almindelighed, hvorfor det ikke vilde være rigtig at give den enkelte retlige Midler i Hænde til vilkaarlig at kunne sætte Betingelser for andres Afgang til disse Genstande. Denne Betragtning kommer til Anvendelse paa ethvert Lægemiddel, hvad enten det er bestemt for Mennesker eller Dyr; „Nærings- og Nydelsesmidler“ som et samlet Begreb kan derimod kun forstås som omfattende saa-